

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. 2561 – 2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย
อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
- ด้านกายภาพ	2
- ด้านการเมือง/การปกครอง	3
- ประชากร	5
- สภาพทางสังคม	7
- ระบบบริการพื้นฐาน	8
- ระบบเศรษฐกิจ	9
- ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	12
- ทรัพยากรธรรมชาติ	12
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
- ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับภาค	15
- ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	77
- การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	81
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	100
- บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	101
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	149

คำนำ

ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 เพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2559 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.(2561-2565) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมความต้องการ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิการนำข้อมูลปัญหาความต้องการจากเวทีประชาคม ตลอดจนนโยบายของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนราชการต่างๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ขอขอบคุณประชาชน องค์กรชุมชน ประชาคมหมู่บ้าน คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย คณะกรรมการสนับสนุนองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565)

ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 เพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2559 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.(2561-2565) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมความต้องการ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิการนำข้อมูลปัญหาความต้องการจากเวทีประชาคม ตลอดจนนโยบายของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนราชการต่างๆ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาฯ ได้พิจารณาวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ฯ เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2562 และได้รับความเห็นชอบจาก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย สมัยประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ 2 ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2562 เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ให้ประชาชนทราบ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 12 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

(นายสามารถ หิรัญคำ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยตั้งอยู่ เลขที่ 399 บ้านสระแก้ว หมู่ที่ 8 ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอกอนสวรรค์ ระยะห่างจากอำเภอ ประมาณ 3.3 กิโลเมตร อยู่ริมทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2054 สายบ้านลาดใหญ่ – ช่างสามหมอ และถนน รพช. สายไทรงาม – หนองแดงน้อย

อาณาเขตของตำบล

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลช่างสามหมอ ตำบลห้วยไร่ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลคอนสวรรค์ ตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลศรีสำราญ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบ้านโสก ตำบลห้วยไร่ จังหวัดชัยภูมิ

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีพื้นที่ประมาณ 61,755ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 38,596 ไร่ สภาพพื้นที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีสภาพเนื้อที่เป็นที่ราบสูงทางทิศตะวันตกแล้วค่อย ๆ ลาดต่ำลงมาทางตอนกลางของตำบล ทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่ติดกับเขตตำบลอื่น

ภาพพื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย

- บ้านโคกมั่งงอย หมู่ที่ 2
 - บ้านโนนประคู้ หมู่ที่ 3
 - บ้านหนองโน หมู่ที่ 4
 - บ้านโสกกกแดง หมู่ที่ 5
 - บ้านหนองเหมือดแอ่ หมู่ที่ 6
 - บ้านหนองโนน้อย หมู่ที่ 7
 - บ้านสระแก้ว หมู่ที่ 8
 - บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ 9
 - บ้านโคกมั่งงอย หมู่ที่ 10
 - บ้านหนองเหมือดแอ่ หมู่ที่ 11
 - บ้านหนองโน หมู่ที่ 12
 - บ้านหนองแดงน้อย หมู่ที่ 13
- จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้ง 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 – 11
 - จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มบางส่วน 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และ หมู่ที่ 13

2.2 การเลือกตั้ง

ประวัติการจัดตั้งตำบลโคกมั่งงอย

เมื่อประมาณปีพุทธศักราช 2454 นายซามา สนิทไทย ราษฎรบ้านโสก ตำบลยางหวาย อำเภอเมือง ได้ย้ายครอบครัวของตนเองมาตั้งถิ่นฐานบริเวณทางด้านทิศเหนือของลำห้วยยาง เพื่อให้สะดวกต่อการประกอบอาชีพ เนื่องจากพื้นที่แห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา และเลี้ยงสัตว์ได้เป็นอย่างดี เพราะบริเวณ พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ราบตามแนวลำห้วยยาง และมีพื้นที่ราบสูง (ภาษาถิ่นเรียกว่า “โคก”) ด้านทิศเหนือของลำห้วยมีป่าไผ่หนาแน่นอุดมสมบูรณ์ มีหนองน้ำอยู่กลางโคก (ชาวบ้านเรียกว่าหนองมั่งงอย) เป็นที่อาศัยของฝูงสัตว์ป่านานาชนิดได้อาศัยลงกินน้ำ โดยเฉพาะฝูงละมั่ง

ต่อมาเมื่อครอบครัว นายบัว โตชัยภูมิ และเครือญาติได้ย้ายมาอยู่ร่วมกัน และมีจำนวนครอบครัวเพิ่มมากขึ้น พ.ศ. 2474 จึงตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านโคกมั่งงอย” โดยเสนอ นายบุ สนิทไทย เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2478 นายบุ สนิทไทย จึงลาออกเนื่องจากมีปัญหาการปกครอง นายทอก สนิทไทย ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ใหญ่บ้านแทน พ.ศ. 2483 นายทอก สนิทไทย เสียชีวิต

♦พ.ศ. 2483-2517 นายเข้ม นาชัยภูมิ ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 9 ตำบลคอนสวรรค์ กิ่งอำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

♦พ.ศ. 2517-2518 นายเชิงชาย ทองประภา ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 9 ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

♦พ.ศ. 2518-2533 นายเหล่า สนิทไทย ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 9

ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เมื่อ พ.ศ. 2522 นายเหล่า สนิทไทย ได้ประชุมชาวบ้านเพื่อขอแยกหมู่บ้าน เนื่องจากจำนวนของราษฎร และจำนวนครัวเรือนมีจำนวนมากลำบากต่อการปกครอง

♦พ.ศ. 2522-2542 ทางราชการอนุมัติให้แยกได้ตามที่เสนอ เป็นหมู่ที่ 17 ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีนายบุญ ดีบ้านโสก เป็น ผู้ใหญ่บ้านคนแรก

♦พ.ศ. 2527 นายเหล่า สนิทไทย ได้รับเลือกตั้งให้เป็น กำนันตำบลคอนสวรรค์ และทางราชการได้แยกตำบลคอนสวรรค์ ออกเป็น 2 ตำบล คือ ตำบลโคกมั่งงอย

และ ตำบลคอนสวรรค์ มีทั้งหมด 7 หมู่บ้าน

♦พ.ศ.2530 บ้านโคกมั่งงอยได้แยกการปกครองออกอีก 1 หมู่ คือ หมู่ที่ 10 ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีนายสนธิ ดีบ้านโสก เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1. นายเหลี่ยม บุ่งทอง 2538 - 2541
2. นายบุญชู ปะวะเซ 2541 - 2545
3. นายเสวย ดีบ้านโสก 2545 - 2547
4. นายกองเหล่า ครองพวก 2547 - 2551
5. นายสามารถ หิรัญคำ 2551 - ปัจจุบัน

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีองค์ประกอบในการบริหารงาน 2 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาฯ

มีหน้าที่ดำเนินการของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย และดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

2. ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย รองนายก ฯ คนที่ 1 รองนายก ฯ คนที่ 2

มีหน้าที่ ดำเนินกิจการอันเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาฯ และหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546

3.ประชากร

3.1 จำนวนประชากร(เปรียบเทียบกับย้อนหลัง 3-5 ปีและคาดการณ์ในอนาคต จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น)

จำนวนประชากรแยกรายอายุ ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2561

ลักษณะข้อมูล	ชาย	หญิง	รวม
แยกตามเพศ	3,333	3,416	6,749
แยกตามลักษณะสถานะของบุคคล			
- ผู้ที่มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	3,330	3,414	6,744

-ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	3	2	5
-ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลาง (ทะเบียนซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับ ลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้าน)	0	0	0
-ผู้ที่อยู่ระหว่างการย้าย (ผู้ที่ย้ายออกแต่ยังไม่ได้ย้ายเข้า)	0	0	0

จำนวนประชากรแยกอายุ ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

ลักษณะข้อมูล	ชาย	หญิง	รวม
แยกตามเพศ	3,348	3,423	6,771
แยกตามลักษณะสถานะของบุคคล			
- ผู้ที่มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	3,345	3,421	6,766
-ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	2	2	4
-ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลาง (ทะเบียนซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับ ลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้าน)	0	0	0
-ผู้ที่อยู่ระหว่างการย้าย (ผู้ที่ย้ายออกแต่ยังไม่ได้ย้ายเข้า)	1	0	1

จำนวนประชากรแยกอายุ ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

ลักษณะข้อมูล	ชาย	หญิง	รวม
แยกตามเพศ	3,383	3,425	6,808
แยกตามลักษณะสถานะของบุคคล			
- ผู้ที่มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	3,378	3,423	6,801
-ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	2	1	3
-ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลาง (ทะเบียนซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับ ลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้าน)	0	0	0
-ผู้ที่อยู่ระหว่างการย้าย (ผู้ที่ย้ายออกแต่ยังไม่ได้ย้ายเข้า)	3	1	4

จำนวนประชากรแยกอายุ ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

ลักษณะข้อมูล	ชาย	หญิง	รวม
แยกตามเพศ	3,384	3,396	6,780
แยกตามลักษณะสถานะของบุคคล			
- ผู้ที่มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	3,379	3,394	6,773
-ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	2	1	3
-ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลาง (ทะเบียนซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับ ลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้าน)	0	0	0
-ผู้ที่อยู่ระหว่างการย้าย (ผู้ที่ย้ายออกแต่ยังไม่ได้ย้ายเข้า)	3	1	4

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2561

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี – 9 ปี	306	278	584
10 ปี – 19 ปี	360	281	641
20 ปี – 29 ปี	423	412	835

30 ปี – 39 ปี	441	406	847
40 ปี – 49 ปี	481	535	1,016
50 ปี – 59 ปี	544	636	1,180
60 ปี – 69 ปี	431	469	900
70 ปี – 79 ปี	236	278	514
80 ปี – 99 ปี	98	101	199
90 ปี ขึ้นไป	10	18	28
รวม	3,330	3,414	6,744

แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี – 9 ปี	319	279	598
10 ปี – 19 ปี	367	299	666
20 ปี – 29 ปี	422	394	816
30 ปี – 39 ปี	450	418	468
40 ปี – 49 ปี	503	557	1,060
50 ปี – 59 ปี	522	633	1,155
60 ปี – 69 ปี	437	459	896
70 ปี – 79 ปี	229	263	492
80 ปี – 99 ปี	90	102	192
90 ปี ขึ้นไป	9	17	26
รวม	3,345	3,421	6,766

แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี – 9 ปี	322	285	607
10 ปี – 19 ปี	390	308	698
20 ปี – 29 ปี	426	388	814
30 ปี – 39 ปี	462	434	896
40 ปี – 49 ปี	516	589	1,105
50 ปี – 59 ปี	521	614	1,135
60 ปี – 69 ปี	418	444	862
70 ปี – 79 ปี	229	246	475
80 ปี – 99 ปี	87	104	191
90 ปี ขึ้นไป	7	11	18
รวม	3,378	3,423	6,801

แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี – 9 ปี	328	282	610
10 ปี – 19 ปี	390	314	704

20 ปี – 29 ปี	442	377	819
30 ปี – 39 ปี	449	441	890
40 ปี – 49 ปี	550	607	1,157
50 ปี – 59 ปี	510	607	1,117
60 ปี – 69 ปี	400	427	827
70 ปี – 79 ปี	226	232	458
80 ปี – 99 ปี	76	97	173
90 ปี ขึ้นไป	8	10	18
รวม	3,379	3,394	6,773

4.สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา มีสถานศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 3 แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 3 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส) จำนวน 2 แห่ง
- ศูนย์การศึกษาคนออกรเรียนประจำตำบล จำนวน 1 แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 12 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

มีสถานอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ 10 บ้านโคกมั่งงอย

4.3 อาชญากรรม

ส่งเสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระดับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน อาสาสมัครชุมชนและประชาชน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. สถานีดับเพลิง มีจำนวน 1 แห่ง
 - สถานที่ตั้ง ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย
2. ศูนย์ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน มีจำนวน 1 แห่ง
 - สถานที่ตั้ง ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย
3. จุดตรวจประจำหมู่บ้าน มีจำนวน 22 แห่ง

4.4 ยาเสพติด

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในเชิงรุกและพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

4.5 การสังคมสงเคราะห์

งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชนมีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานศูนย์เยาวชน
- งานการกีฬา
- งานฝึกอบรมพัฒนาการ

งานสังคมสงเคราะห์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- งานข้อมูล
- งานส่งเสริมสุขภาพ

งานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี

- งานฝึกอบรมอาชีพ
- งานพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง (ทางบก/ทางน้ำ/ทางราง ฯลฯ)

การคมนาคม

- การการเดินทางระหว่างตำบล อำเภอ จังหวัด รวมทั้งการคมนาคมในเขตตำบล และหมู่บ้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) การเดินทางจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย และหมู่ที่ 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 , 11 และหมู่ที่ 12 ไปอำเภอคอนสวรรค์ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2054 สายบ้านลาดใหญ่ -ช่องสามหมอ ระยะทาง 4 กิโลเมตร

2)การเดินทางจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย หมู่ที่ 1 , 2 , 3 และหมู่ที่ 10 ไปอำเภอคอนสวรรค์ ตามถนน รพช. สายไทรงาม - หนองแดงน้อย ระยะทาง 4 กิโลเมตร

3)การเดินทางจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ไปยังจังหวัดชัยภูมิ สามารถเดินทางตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลขทะเบียน 2054 ไปบ้านลาดใหญ่ ระยะทาง 19 ก.ม. ต่อบ้านลาดใหญ่ไปจังหวัดชัยภูมิ ระยะทาง 20 ก.ม.และเดินทางตามถนน รพช. สายไทรงาม -หนองแดงน้อย เลี้ยวตามถนน สายชัยภูมิ- ชุมแพ ระยะทาง32 ก.ม.

4)การคมนาคมเชื่อมระหว่างตำบล และหมู่บ้าน เป็นสภาพถนนลาดยาง ถนนคอนกรีต และถนนลูกรัง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน รพช. จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานโยธาธิการ และถนนองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถติดต่อเชื่อมโยงกันทั่วทุกหมู่บ้าน

ที่	หมู่บ้าน	ถนนคอนกรีต		ถนนลาดยาง		ถนนลูกรัง	
		จำนวน(สาย)	ระยะทาง(กม.)	จำนวน(สาย)	ระยะทาง(กม.)	จำนวน(สาย)	ระยะทาง(กม.)
1	บ้านหนองแดงน้อย	0	-	0	-	6	15.8
2	บ้านโคกมั่งงอย	15	3.07	1	-	15	17.80
3	บ้านโนนประดู่	7	1.81	1	104	12	12.80
4	บ้านหนองโน	6	1.47	0	-	8	8.9
5	บ้านโสกกกแดง	3	2.64	0	-	5	4
6	บ้านหนองเหมือดแอ่	10	2.43	1	-	6	3.8
7	บ้านหนองโนน้อย	6	1.37	0	-	12	13
8	บ้านสระแก้ว	9	1.84	0	-	4	3.6
9	บ้านหนองเม็ก	7	2.14	0	-	10	9.4
10	บ้านโคกมั่งงอย	18	2.0	0	-	6	5.64

11	บ้านหนองเหมือดแอ่	11	2.53	1	0.270	4	2.5
12	บ้านหนองโน	6	1.18	1	-	18	21.4
รวม		98	22.48	2	104.27	106	118.65

5.2 การไฟฟ้า

- ตำบลโคกมั่งงอย มีไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้าน แต่ยังไม่ทั่วถึง ทุกหลังคาเรือน และพื้นที่การเกษตร

5.3 การประปา

- ตำบลโคกมั่งงอย มีประปาเข้าถึงหมู่บ้าน แต่ยังไม่ทั่วถึง ทุกหลังคาเรือน และพื้นที่การเกษตร

5.4 โทรศัพท์

- มีโทรศัพท์เคลื่อนที่มือถือ และติดตั้งประจำบ้าน ครอบคลุมทั่วถึงทั้งตำบล สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์ มีที่ทำการไปรษณีย์ อำเภอคอนสวรรค์ ที่ และ บริษัทแครี่ รับส่งพัสดุ

6. ระบบเศรษฐกิจ

จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2558

ประเภทอาชีพ	เพศ				รวม (คน)	%
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
เกษตรกรรม-ทำนา	1,376	44.52	1,547	48.99	2923	46.78
เกษตรกรรม-ทำไร่	6	0.19	2	0.06	8	0.13
เกษตรกรรม-ทำสวน	-	-	1	0.03	1	0.02
เกษตรกรรม-ประมง	3	0.10	6	0.19	9	0.14
เกษตรกรรม-ปศุสัตว์	-	-	-	-	-	-
รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	150	4.85	217	6.87	367	5.87
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	0.26	3	0.09	11	0.18
พนักงานบริษัท	264	8.54	216	6.84	480	7.68
รับจ้างทั่วไป	525	16.98	435	13.77	960	15.36
ค้าขาย	41	1.33	51	1.61	92	1.47
ธุรกิจส่วนตัว	37	1.20	27	.85	64	1.02
อาชีพอื่น (นอกเหนือที่กล่าวแล้ว)	35	1.13	35	1.11	70	1.12
กำลังศึกษา	549	17.76	520	16.47	1069	17.11
ไม่มีอาชีพ	97	3.14	98	3.10	195	3.12
รวม	3,091	100	3,158	100	6249	100

ผลผลิตการปลูกข้าวปลูกพืชไร่ที่สำคัญ

ประเภท	พันธุ์	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวนผลผลิต ต่อปี (ตัน)	แหล่งผลิต (หมู่ที่)
พันธุ์พืชเศรษฐกิจ				

ข้าว	ขาวมะลิ 105	10,381	3,529	ทุกหมู่บ้าน
	เหนียว	10,681	3,631	„
มันสำปะหลัง	ระยะอง 90 เกษตรศาสตร์ 50	970	7,760	„
มะม่วงแก้ว		1,373	274	ทุกหมู่บ้าน
หญ้าเลี้ยงสัตว์		645	12	„
อ้อย	พันธุ์ K84-200 , K88 – 92,F156	553	4,424	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7, 10,11,12

การใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ปลูกข้าว ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

หมู่ที่	จำนวน เกษตรกร	พื้นที่ปลูกข้าว		จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว (ไร่)
		ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	
1	95	1,028	555	1,583
2	151	1,434	973	2,407
3	96	936	759	1,695
4	81	914	731	1,645
5	25	236	116	352
6	41	602	225	827
7	98	816	680	1,496
8	84	893	458	1,351
9	45	356	240	596
10	128	1,153	673	1,826
11	39	530	816	1,346
12	194	2,552	1,462	4,014
13	30	247	123	370
รวม	1,107	11,697	7,811	19,508

ที่มาของข้อมูลสนง.เกษตรอำเภอคอนสวรรค์

การใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

หมู่ที่	มันสำปะหลัง		อ้อย	
	จำนวนเกษตรกร	พื้นที่ปลูก(ไร่)	จำนวนเกษตรกร	พื้นที่ปลูก(ไร่)
1	-	-	-	-
2	34	239	32	340
3	27	196	27	298
4	5	44	10	71.2
5	1	5	-	-
6	1	8	-	-
7	-	-	-	-
8	2	15	-	-
9	-	-	-	-
10	10	51	10	122
11	1	11	-	-

12	20	187	12	172
13	-		-	-
รวม	101	756	91	963.2

ที่มาของข้อมูล สنج.เกษตรอำเภอคอนสวรรค์

แสดงจำนวนบ่อปลาและครัวเรือนที่เลี้ยงปลาในตำบลโคกมั่งงอย

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	จำนวนบ่อ	พื้นที่ (ไร่)
1	หนองแดงน้อย	5	19	6.68
2	โคกมั่งงอย	30	68	29
3	โนนประคู้	-	-	-
4	หนองโน	48	63	75
5	โสกกกแดง	-	-	-
6	หนองเหมือดแอ่	35	63	81.77
7	หนองโนน้อย	-	-	-
8	สระแก้ว	38	41	12
9	หนองเม็ก	-	48	-
10	โคกมั่งงอย	-	52	-
11	หนองเหมือดแอ่	71	20	92
12	หนองโน	15	-	5
รวม		242	374	268.55

ที่มา: สำนักงานประมงอำเภอคอนสวรรค์

แสดงจำนวนปลุ่สัตว์และครัวเรือนที่เลี้ยงปลุ่สัตว์ในตำบลโคกมั่งงอย

หมู่ ที่	โคเนื้อ		กระบือ		สุกร		ไก่		เป็ด	
	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน
1	230	45	61	6	0	0	2,096	90	133	9
2	350	65	3	2	0	0	1,281	76	5	1
3	380	54	2	2	0	0	1,099	53	75	6
4	330	50	4	2	15	2	2,095	75	239	23
5	235	19	4	2	14	3	703	31	92	3
6	46	12	13	4	32	2	692	54	36	6
7	88	15	29	5	3	3	432	22	88	5
8	280	32	34	13	0	0	2,356	94	544	9

9	146	20	10	2	76	5	20,582	38	6,160	11
10	341	59	0	0	0	0	4,256	96	251	16
11	115	15	2	1	53	1	472	19	36	2
12	574	41	19	6	25	2	983	32	108	11
รวม	3,115	427	181	45	181	45	37,047	680	7,767	102

ที่มาของข้อมูล สำนักงานปลัดวัดอำเภอคอนสวรรค์

หน่วยธุรกิจในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยได้แก่

ลำดับ	ประเภท	จำนวน (แห่ง)
1	ปั้มน้ำมัน ขนาดใหญ่	-
2	ปั้มน้ำมันหลอด	4
3	ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	38
5	ร้านรับซ่อมยานยนต์	7
6	กลุ่มอาชีพ	19
7	กลุ่มออมทรัพย์	11

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

สถาบันทางศาสนา

ประเภท	จำนวน	ชื่อ	สถานที่ตั้ง
1.วัด	3 แห่ง	1. วัดจอมธาตุ 2. วัดหนองบัวลอย 3. วัดโพธิ์ทอง	หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7
2. สำนักสงฆ์ (ยังไม่ได้รับประกาศจัดตั้งเป็นวัด)	1 แห่ง	4. วัดเกาะแก้ว 5. วัดปากกแดงเจริญธรรม 1. สำนักสงฆ์แจ้งสว่าง	หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 2

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เนื่องในวันสงกรานต์ ประเพณีบุญผะเหวด

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ทอผ้าไหม ใช้ภาษาอีสานเป็นภาษาท้องถิ่น

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- หมอนขิด ผ้าไหม ผ้าฝ้าย

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ ลำน้ำ , ลำห้วย จำนวน 6 ลำห้วย ดังนี้

1. ลำห้วยยาง
2. ลำห้วยชีเหล็ก
3. ลำห้วยแบ้
4. ลำห้วยคู
5. ลำห้วยแล้ง
6. ลำห้วยน้อย

บึง , หนอง และอื่น ๆ 10 แห่ง (รวมทั้งสระน้ำขนาดเล็ก)

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย จำนวน 15 แห่ง ดังนี้

1. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 1
2. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 2
3. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 3
4. ฝายห้วยชีเหล็ก	จุดที่ 1
5. ฝายห้วยชีเหล็ก	จุดที่ 2
6. ฝายห้วยชีเหล็ก	จุดที่ 3
7. ฝายห้วยชีเหล็ก	จุดที่ 4
8. ฝายห้วยแบ้	จุดที่ 1
9. ฝายห้วยแบ้	จุดที่ 2
10. ฝายห้วยแบ้	จุดที่ 3
11. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 1
12. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 2
13. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 3
14. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 4
15. ฝายห้วยยาง	จุดที่ 5

8.2 ป่าไม้

ป่าไม้ในพื้นที่ไม่ค่อยจะมี ส่วนมากจะปลูกไร่อ้อย ปลูกข้าว

8.3 ภูเขา

พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย อยู่ติดกับภูเขาแลนคา

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ตามคำขวัญตำบลโคกมั่งงอย

โคกมั่งงอยแดนธรรม

หลวงพ่อดำคู่บ้าน หนองตาพานแก้วคู่ถิ่น

ดินแดนหมอนขิด

แหล่งผลิตผ้าทอม อุดมมะม่วงแก้วรสดี

ประเพณีบุญฝายหิน

ถิ่นเกษตรก้าวหน้าล้ำค่าบุญปรีวาสกรรม

ส่วนที่ 2
ยุทธศาสตร์การปกครองส่วน
ท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความ เป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

1) ความมั่นคง

1.1) การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอก ในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง

1.2) ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การ

บริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

1.3) สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

1.4) ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน

1.5)ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำ

2) ความมั่งคั่ง

2.1) ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

2.2) เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นศูนย์กลางของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

2.3) ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3) ความยั่งยืน

3.1 การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

3.2 การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนร่วม

3.3 มุ่งประโยชน์ส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

3.4 ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบยุทธศาสตร์ ระยะ 20 ปี พ.ศ.2561-2580

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

วิสัยทัศน์ : สู่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

1. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

2. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์หลัก

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ

ทิศทางการบ่งชี้ที่สำคัญของยุทธศาสตร์

1.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- (3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (5) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

- (6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
- (7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ
- (8) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนานมากขึ้น

2.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- (3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (5) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- (6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
- (7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ
- (8) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนานมากขึ้น

3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทางสังคม

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6.ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ

กรอบแนวทางที่สำคัญ

(1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

(2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(4) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

(5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

(6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และ

สอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลง ระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

นโยบายรัฐบาล 11 ด้าน รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกอบด้วย

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสพภัยร้าย มุ่งสืบคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกลึกซึ้งและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกล้ำ และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้มิใช่เกษตรกร

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพ และคุณธรรมควบคู่กัน ดังนี้

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๔.๗ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ

๔.๘ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล

๔.๑๐ ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน รัฐบาลจะวางรากฐานพัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความเป็นคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ

๕.๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการดำเนินงาน

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ

๕.๖ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบประมาณของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย

๖.๗ ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจนและจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม ดังนี้

๗.๑ เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๗.๒ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมาก

๗.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ

๗.๔ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือ

๗.๕ ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับ

๗.๖ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้า

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย ดังนี้

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศ

๘.๒ เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์

๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์

๘.๔ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ

๘.๕ ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรม

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๙.๓ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้

๙.๔ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ

๙.๕ เฝ้าระวังการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬาร ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก

๑๐.๓ ยกระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษา

ศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรม ดังนี้

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่

ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถ

ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว

๑๑.๓ ในระยะต่อไปจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ

ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มี 9 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- 4 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- 5 ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- 6 ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 7 ยุทธศาสตร์การปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง
- 8 ยุทธศาสตร์การปรับปรุงโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงอย่างทัดเทียมในอาเซียนและประชาคมโลก
- 9 ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการทุจริตอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักตนเองอยู่ได้โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่าง ๆ หรือกิเลส มีความละเอียดรอบคอบ ตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(4) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

2. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่มและพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

: วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์จังหวัดชัยภูมิ

“เมืองคุณภาพด้านสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ”

พันธกิจการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

1. พัฒนาผลิตภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน
4. สร้างสังคมอยู่ดีมีสุข เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์รวม

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
2. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3. คนมีคุณภาพ ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชนเข้มแข็ง
4. สภาพพื้นที่ป่าคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 พื้นที่จังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI)

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคอุตสาหกรรม
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
4. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
5. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลผลิตทางการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
2. ผลผลิตทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
3. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
4. สินค้าและบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาคการเกษตร
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของมันสำปะหลังและอ้อย
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน
4. ร้อยละของผลผลิตทางการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร
 - 1.1 การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
 - 1.2 พัฒนาผลผลิตทางการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน พริก ยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร
 - 1.3 พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน
 - 1.4 พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน
2. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม
 - 2.1 พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร
 - 2.2 พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ
 - 2.3 พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
3. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคบริการ
 - 3.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ
 - 3.2 พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

1. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
2. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
3. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์และแนวทาง

1. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

1.1 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพ มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน

1.2 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

1.3 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

2. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

2.1 ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพไปยังตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

2.2 ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

2.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

2.4 พัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.5 พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

9. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เกิด

ความสมดุลและยั่งยืน

3.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

3.2 สนับสนุน พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

3.3 สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

3.4 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

3.5 การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน

2. การใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น

2. สัดส่วนพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์

3. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการภัยพิบัติ

5. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการใช้พลังงานทดแทน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

1. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

1.2 การบริหารจัดการที่ดินของรัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

1.3 ควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำ และการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

1.4 พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุและการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

1.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรกลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

2.1 พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

2.2 ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3 เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

2.4 ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

2.5 พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.6 การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่ม ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.7 ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่น วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

3.การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

3.1 การจัดทำแผนที่ เพื่อป้องกันพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวัง และแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

3.2 พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

3.3 พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

3.4 สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม จัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3.5 พัฒนาศักยภาพชุมชน ให้เข้มแข็งมีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

3.6 การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

1. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ
2. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
3. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชน
5. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

1.1 เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝัง คุณธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัว อบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

1.2 สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อ การเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของ เด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

1.3 สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ ความสามารถด้านวัฒนธรรม ได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่น อย่างต่อเนื่อง

1.4 พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ พัฒนาคความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาสังคม

1.5 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

1.6 ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจาก สภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

1.7 ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

1.8 ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ

1.9 ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดย การจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

1.10 ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำ วิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

1.11 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อ เสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

2 การพัฒนาการศึกษา

2.1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน เพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการการศึกษา และแหล่ง เรียนรู้ ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง ให้กับคนทุกช่วงวัย

2.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการ จัดการศึกษาไปสู่สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

2.4 สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการและช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

2.5 สนับสนุนสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรองรับและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน

2.6 ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

3. การพัฒนาการสาธารณสุข

3.1 เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

3.2 พัฒนาระบบบริการ วิชาการและบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.3 พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

3.4 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

3.5 สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

4.1 ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระดับ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4.2 ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

4.3 ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

4.4 ส่งเสริมและพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

5. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5.1 พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

5.2 พัฒนาสมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

5.3 สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

5.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และ

อำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

5.5 ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพ

ในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

6 การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

6.2 เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

6.3 เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทเบื้องต้นรวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

6.4 คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการมาร่วมในการอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(4) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

2. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า

การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่มและพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

วิสัยทัศน์(Vision) และพันธกิจ (Mission) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารพลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมคุณภาพที่พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
4. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

5. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
6. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
8. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
9. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
10. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ สามารถนามากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวม ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 1.1 มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

- 1.1.1.สนับสนุนการจัดตั้งโรงเรียน“ชัยภูมิวิวัฒน์” ที่เป็นโรงเรียนคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับประเทศสำหรับรองรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีศักยภาพโดดเด่นทั้งในระดับเด็กเล็ก ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- 1.1.2.ส่งเสริมโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้มีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน ดึงดูดครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์
- 1.1.3.ขยายรูปแบบการศึกษาของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้เป็นโรงเรียนต้นแบบ ความเป็นเลิศไปสู่เขตการศึกษาอื่น ๆ ในจังหวัดชัยภูมิ
- 1.1.4.สนับสนุนนักเรียนของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ในการแข่งขันทางวิชาการในเวทีระดับชาติและนานาชาติ
- 1.1.5.จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก และกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

- 1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ
- 1.2.2.สร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก
- 1.2.3 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านภาษาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558
- 1.2.4 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนามาท่องเที่ยวและช่วยให้เยาวชนจังหวัดชัยภูมิได้ตระหนัก และเตรียมพร้อมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558

มาตรการที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน

1.3.2 ส่งเสริมการใช้อินเตอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา

1.3.3 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน

1.3.4 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน

1.3.5 ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

สุรนารีที่มีศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

1.4.4 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

1.4.5 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

1.4.6 พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับการปฏิบัติจริง

1.4.7 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ 1.5..ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

1.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.5.2 พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนโดยการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวชัยภูมิมาเป็นส่วนประกอบสำคัญที่เยาวชนต้องสัมผัสและเรียนรู้

1.5.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทานุบารุงศิลปวัฒนธรรม ในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

1.5.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

มาตรการที่ 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

แนวทาง

1.6.1. ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

1.6.2. พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง

2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น

3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลงมาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของชนในชุมชนและท้องถิ่น

2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

มาตรการที่ 2.2 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

2.2.1. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”

2.2.2. สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิสู่อาเซียน เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจากใยสับปะรด บรรจุกุญแจหมาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ

2.2.3. สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้าง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

2.2.4. สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น

2.2.5. สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่ มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2.6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2.7. สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค

2.2.8. พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูป และผู้จำหน่าย

2.2.9. ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.2.10. เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ

2.2.11. เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

- 2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน
- 2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ
- 2.3.4 สร้างความตระหนักในความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว
- 2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น
- 2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้เข้มแข็ง
- 2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ในท้องถิ่น
- 2.3.9 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.3.10 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
2. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
3. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และ มันสำปะหลัง

แนวทาง

- 3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง
- 3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต
- 3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการเกษตรดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น
- 3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

- 3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์
- 3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์

- 3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า
- 3.2.5 ส่งเสริมการนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

- 3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่ด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย
- 3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ
- 3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

- 4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น
- 4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิให้สามารถดึงดูดสื่อมวลชนทั่วโลกเข้ามานาเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิในช่วงการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี.2558..และรวมทั้งการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ
- 4.1.3 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น
- 4.1.4 สนับสนุนการนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- มาตรการที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

- 4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น
- 4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความ

ต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการ

ในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุง

เส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นถนนสาย

ท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงชีกวิวกป่าปรังพินปี ฯลฯ

โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงชีกวิวกป่าปรังพินปี อุทยานผักพันบ้าน ศูนย์เรียนรู้

เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

4.2.7 ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นสวนสัตว์เปิดกลางคืน (Night Safari) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2.8 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ใน

จังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

4.3.1.ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิด

รากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

4.3.2.พัฒนามาตรฐานบริเวณพื้นที่โดยรอบตัวเมืองชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถ

ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม เช่น พัฒนาวัดชัยประสิทธิ์ให้เป็นจัตุรัสเมืองถนนบรรณาการ อาคารส่วน

ราชการที่มีความเป็นเอกลักษณ์เมือง เป็นต้น

4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ

ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ

4.3.4 จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ให้บริการ

ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

มาตรการที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

4.4.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่น ของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

4.4.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่งดงามของ

ท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และ

การท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาส

สัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

4.4.3 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาว

ชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

4.4.4 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอ

ในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ

แนวทาง

4.5.1.ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

4.5.2.ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

4.5.3.ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิ

ทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ

4.5.4 ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

4.6.1.วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างหน้าห้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

4.6.2.จัดระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4.6.3.ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถสูงขึ้น

4.6.4.ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

4.6.5.จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
2. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
3. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

5.1.1.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกในท้องถิ่นและชุมชน

5.1.2.ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

5.1.3.ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้าน

การเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น

5.1.4. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากรด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

5.2.1. วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

5.2.2. สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

5.2.3. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

5.2.4. ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทาง

5.3.1. ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชน ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

5.3.2. สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้ในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

5.4.1. รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

6.1.1 กำหนดให้อาเภอจัตุรัสเป็นเขตการพัฒนาพิเศษ

6.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาสถานีรถไฟจัตุรัสให้เป็นศูนย์รวบรวมและพักสินค้าโลจิสติกส์จากประเทศไทยและจากประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.3 สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.4 เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

6.1.5 จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

มาตรการที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 7.1 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

- 7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- 7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการรวมกลุ่มเป็น “ชุมชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”
- 7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากรป่าไม้อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน
- 7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
- 7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
- 7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มี

แหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ

แนวทาง

- 7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่
- 7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด
- 7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด
- 7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ
- 7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 7.3 การนาเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

แนวทาง

- 7.3.1 ส่งเสริมการนันทนาการที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน
- 7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย
- 7.3.3.เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- 7.3.4.สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

- 8.1.1.ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- 8.1.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 8.1.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
- 8.1.4.พัฒนากระบวนการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร
- 8.1.5 นานาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ
- 8.1.6 พัฒนาศีชีวัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล
- 8.1.7.ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

มาตรการที่ 8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

- 8.2.1.เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารสาระให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- 8.2.2.สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน
- 8.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

มาตรการที่ 8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

แนวทาง

- 8.3.1.วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงาน เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.3.2.สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบมากยิ่งขึ้นโดยพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง
- 8.3.3.พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถ ด้านภาษารองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

8.4.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความภาคภูมิใจต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.4.2 ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1.3 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

วาระจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ กำหนดเป็นเรื่องเร่งด่วน มีความสำคัญที่จะตอบสนองการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ทั้งในมิติของการพัฒนาและมิติของการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่ทุกส่วนราชการจะต้องระดมสรรพกำลังในการดำเนินการและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีอยู่ 5 ประเด็นดังนี้

1. การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและภัยต่าง ๆ ให้กับประชาชน
2. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. การพัฒนาอาชีพของประชาชน
4. การสร้างความสามัคคีและปกป้องสถาบัน
5. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

1. วิสัยทัศน์อำเภอคอนสวรรค์

“คอนสวรรค์เมืองกสิกรรม วัฒนธรรมเด่น องค์กรสมรรถนะสูง”

2. พันธกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.2558- 2561) สามารถกำหนดกิจกรรมพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ ในประเด็นสำคัญได้ 4 ประการ ดังนี้

2.1 พัฒนาศักยภาพการบริหารทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน ไม่กระทบสิ่งแวดล้อมและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้มีมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

2.2 พัฒนาตลาดสินค้าหัตถกรรม สิ่งทอและสินค้าการเกษตร รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาภูมิปัญหาท้องถิ่นและทรัพยากรทางปัญญา

2.3 พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจร และสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดปี

2.4 พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ก้าวสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ภายใต้วัฒนธรรมท้องถิ่น

3. เป้าประสงค์รวม

3.1 พัฒนาศักยภาพการบริหารทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน พัฒนาคุณภาพผลผลิตให้มีมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

3.2 แหล่งท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดปี

3.3 คนมีคุณภาพ คุณธรรมนำความรอบรู้อย่างเท่าทัน ครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

4. ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา

4.1 เศรษฐกิจมีการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี โดยที่การใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3

4.2 การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

4.3 พื้นที่กักเก็บน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น

- 4.4 มีการฟื้นฟูแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรกรรม
- 4.5 เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น
- 4.6 เกษตรได้รับการถ่ายทอดความรู้ร้อยละ 80

5. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

จากความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ และพันธกิจ สามารถนำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในภาพรวมของอำเภอ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556) ได้ดังนี้

5.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

เป้าประสงค์

1 อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มน้ำต้นทุนและบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2 ภาคการเกษตรเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์และแนวทาง

1.1.การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร

1.1.1 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างยั่งยืน

1.1.2 ฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำผิวดินใต้ดิน โดยการก่อสร้างระบบชลประทาน เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ รวมทั้งศึกษาความเป็นไปได้ของระบบผันน้ำ

1.2 พัฒนาคุณภาพสินค้าการเกษตร การตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

1.2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม และการกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

1.2.2 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ

1.2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

1.2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรร่วมกับภาคเอกชน ตามแนวทางการตลาดนำการผลิต และระบบการจัดการเครือข่ายการตลาด

1.3 พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

1.3.1 ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชน และการทำเกษตรแบบยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

1.3.2 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกรและพัฒนารายการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกร โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

5.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

1 ภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตและมีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น

2 บริการจัดการด้านแรงงานมีประสิทธิภาพ

3 ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ และสามารถจำหน่ายได้มากขึ้น

4 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่
เข้มแข็ง

กลยุทธ์และแนวทาง

2.1 พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและแปรรูปผลผลิตการเกษตร

2.1.1 พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

2.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ

2.1.3 เตรียมความพร้อมให้กับคนหางาน และสนับสนุนการพัฒนาทักษะความชำนาญให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2.1.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

2.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

2.2.1 เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง

2.2.2 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

2.2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2.4 เสริมสร้างชุมชนให้มีความรู้ มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งตนเองได้ และนำเอกลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า

2.3 พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

2.3.1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาด ตลอดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความ
เข้มแข็ง

2.3.2 จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมระดับอำเภอ

5.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

1 แหล่งท่องเที่ยวมีมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและมีการบริหารจัดการ
ที่ยั่งยืน

2 แหล่งท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน

3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์และแนวทาง

1 ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสู่ความเป็นเลิศ

2.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มทางเลือกให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของพื้นที่

2.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

2.3 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในภูมิภาค

2 พัฒนาศักยภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว

2.1 พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวพัฒนาสู่มาตรฐานและบริการระดับสากล

2.3 การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

2.5 พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับอำเภอเข้ากับการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2.6 ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

2.7 สนับสนุนการรวมกลุ่มสินค้าชุมชน และบริการเพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.8 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

5.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทักษะชีวิต และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย อยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

2. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลทันต่อการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนตลอดชีวิต มีศักยภาพในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในท้องถิ่น

3. สถานศึกษาและบุคลากรด้านการศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

4. ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพอย่างครอบคลุม มีคุณภาพและเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค

5. การบริการและบริหารจัดการสาธารณสุข มีประสิทธิภาพครอบคลุม มีคุณภาพมาตรฐาน

6. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี มีพฤติกรรมสุขภาพเหมาะสม สามารถควบคุมและปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง รวมทั้งมีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก

7. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

8. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม

9.ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์และแนวทาง

1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

1.1 เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเข้ามามีบทบาทหลักในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถานการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

1.2 การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่ และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดำรงภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.3 สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนมีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

1.4 พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองและอารมณ์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม

1.5 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชนควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

1.6 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริมการออม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

2 การพัฒนาการศึกษา

2.1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้กับทุกช่วงวัย

2.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

2.4 สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

2.5 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น รวมทั้งการรับรองและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน

3 การพัฒนาการสาธารณสุข

3.1 เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

3.2 จัดระบบบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครบวงจร ทั้งการวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค และการฟื้นฟูสภาพ

3.3 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

3.4 ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นฐาน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรไทย เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน

3.5 พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค รวมทั้งภัยสุขภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

3.6 สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อสาสมัครสาธารณสุข เพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.7 ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

3.8 ส่งเสริมการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ โดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

5.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป้าประสงค์

- 1 ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- 2 ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรม มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
- 3 หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐาน และธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน
- 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ป่าต้นน้ำ และทรัพยากรดิน ได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์
- 5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นของตนเอง
- 6 แร่งงานต่างด้าวได้รับการจัดระบบตามกฎหมาย

กลยุทธ์และแนวทาง

1 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- 1.1 ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- 1.2 การพัฒนาองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน
- 1.3 เสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกระบวนการแผนชุมชน โดยยึดแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- 2.1 ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
- 2.2 พัฒนาข้าราชการและบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน
- 2.3 สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง
- 2.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการในระดับอำเภอเชื่อมโยงกับการทำแผนระดับจังหวัด เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของอำเภอสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

2.5 สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ

3 ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

3.2 เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.3 ส่งเสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

3.4 เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน อาสาสมัครชุมชนและประชาชน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการสาธารณภัยทุกชั้นตอน

3.5 พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

3.6 คัดกรองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

3.7 พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

4 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

4.2 การบริหารจัดการที่ดินของรัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

4.3 ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน ป่าต้นน้ำลำธาร การปลูกป่า และไม้เศรษฐกิจ อนุรักษ์ฟื้นฟูดินและน้ำ เพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่า การเผาป่าและพื้นที่การเกษตร

4.4 การควบคุมมลพิษในส่วนของชุมชนเกษตรกรรม และการบริการพร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะและน้ำเสีย

4.5 ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพลังงานทดแทน การปลูกพืชทดแทนในที่ดินรกร้างเพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

4.6 ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดความร่วมมือและสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6 ข้อเสนอแนะในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

6.1 ระดับนโยบาย

6.1.1 กำหนดเป็นนโยบายและทิศทางการพัฒนาอำเภอ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน องค์กรเอกชน นำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาของทุกภาคส่วน และแปลงไปสู่การปฏิบัติในรูปของแผนปฏิบัติการประจำปี

6.1.2 ให้มีการบูรณาการแผนยุทธศาสตร์อำเภอ เป็น แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2553-2556) ของอำเภอ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และนำเสนอคณะกรรมการบริหารอำเภอแบบบูรณาการ (กบอ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

6.2 ระดับบริหาร

6.2.1 การผลักดันทิศทางการพัฒนาอำเภอให้บังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริงในทุกระดับ โดยใช้กลไกหรือองค์กรจากทุกภาคส่วนขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ.2553-2556) และแผนปฏิบัติการประจำปี และค่าของงบประมาณประจำปี 2553

6.2.2 ให้มีการบูรณาการจัดทำแผนเฉพาะด้านในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอำเภอที่ยั่งยืน อาทิ เช่น แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาดิน แผนพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต เป็นต้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านขึ้นรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ และบุคลากรและปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่เป็นทีมที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในเรื่องของปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ในทางปฏิบัติต่อไป

6.2.3 กำหนดระบบการติดตามประเมินผล ในห้วงระยะเวลา 6 เดือน และหนึ่งปี เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

1. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

1.1 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้ กลับเข้าชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

1.2 ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

1.3ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วน ของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

1.4 สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชมรม ของ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งในการ แก้ไขปัญหาสังคม

1.5 สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

2. นโยบายการศึกษา

2.1 พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา อย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.2 สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

3.นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

3.2 พัฒนา สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการและสนับสนุน การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

4. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม ฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

4.2 อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่นาและการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร ฟื้นฟูสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

4.3 จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

5. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

5.1 นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบในเขตพื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

5.2 จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

5.3 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

5.5 ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

5.6 ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

5.7 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

5.8 ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

5.9 พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็น

ธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

6. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

6.1 สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงาน องค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

6.2 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางด้านการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงภัยกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

7. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุข

7.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

7.2 จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะอาด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.3 สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

8. นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

8.1 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

8.2 พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ในชุมชน และการค้า

8.4 ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

8.5 ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

1. จุดเด่น

1.1 ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

1.2 ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่องสามหมอและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้ จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมตลอดถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อถือกันได้ทุกหมู่บ้าน

1.3 ความพร้อมด้านผังเมือง เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

1.4 เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

2. จุดด้อย

2.1 สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

2.2 เส้นทางคมนาคมหลัก ซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

2.3 ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

2.4 ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

3. โอกาส

3.1 สภาพพื้นที่ เหมาะแก่การเกษตรและสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

3.2 เส้นทางคมนาคม ค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง(อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

3.3 นโยบายสนับสนุนของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

3.4 ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรก

ปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

4. ข้อจำกัด

4.1 ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตามพรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

1. จุดแข็ง

1.1 สภาพที่ตั้ง อยู่ใกล้เมืองเส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

1.2 จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้ก่อเกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

1.3 แรงงาน มีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูงและโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

1.4 การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP,และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

1.5 ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบ พระหมอนขิด เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

2. จุดอ่อน

2.1 ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน หรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

2.2 พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเส้อยู่

3. โอกาส

3.1 ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

3.2 ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

3.3 การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

4. อุปสรรค

4.1 ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

4.2 การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

4.3 ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

4.4 ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

4.5 กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

1. จุดแข็ง

1.1 ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม 3 โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม 2 แห่งในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ท้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

1.2 ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วงมีสถานอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

1.3 ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

2. จุดอ่อน

2.1 ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูการเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

2.2 ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก(ข้าว)

2.3 มีปัญหายาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

3. โอกาส

3.1 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

3.2 แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

4. ข้อจำกัด

4.1 การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

4.2 มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกม่วง(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็คือมีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนาในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การท่องเที่ยว และ หมอนซิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่ ที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างเสริมความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาตอย่างเสรี ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับ ประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

" ถิ่นเกษตรก้าวหน้ามุ่งพัฒนาสู่สังคมมีสุข บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ในช่วงสี่ปี ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประจำปี พ.ศ. 2562-2565 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาจะจัดลำดับความสำคัญเป็นลักษณะของประเด็นการพัฒนา โดยดูจากการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการนโยบายและศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งสามารถเรียงลำดับก่อน – หลัง ยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ดังนี้

พันธกิจหลักในตำบลโคกมั่งงอย

ภารกิจที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การประปา ไฟฟ้า และปรับปรุงแหล่งน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต. ควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

ภารกิจที่ 2 สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ทั้งอาชีพหลัก อาชีพเสริม และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ของยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข จังหวัด

ภารกิจที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบการศึกษาทุกระดับ ทั้ง กีฬา นันทนาการ งานสังคมสงเคราะห์ สวัสดิการ และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

ภารกิจที่ 4 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสภาพแวดล้อม ให้เป็นท้องถิ่นน่าอยู่ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงเกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษรวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย

ภารกิจที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนพร้อมทั้งอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาอันดีงามภายในท้องถิ่น

ภารกิจที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เอกชน ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้พร้อมรองรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานส่วนกลาง

จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1. การคมนาคมสะดวก
2. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง
3. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล
4. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
6. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
7. ประชาชนมีสุขภาพ อยู่ดีมีสุข
8. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและความยั่งยืน
9. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
11. พัฒนาเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และการแปรรูปทางการเกษตร
2. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
2. จำนวนกลุ่มอาชีพและการมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกปี

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร

2. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด
4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ **เป้าประสงค์**

1. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะอาด
2. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
3. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำมีเส้นทางเพิ่มขึ้นทุกปี
2. จำนวนขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะและมีใช้ครบทุกครัวเรือน
3. จำนวนระยะทางและประชาชนมีประปาใช้ทุกครัวเรือน

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ
3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น
4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง **เป้าประสงค์**

1. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละประชากรก่อนวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพได้มาตรฐาน
2. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
3. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
4. จำนวนผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และดูแลเพิ่มขึ้น
5. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอุบัติเหตุภัยธรรมชาติและห่าไกลสิ่งเสพติดและอบายมุข

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
2. การพัฒนาการศึกษา
3. การพัฒนาสาธารณสุข
4. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม **เป้าประสงค์**

1. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแลฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและระบบการบำบัดน้ำเสีย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีการดูแลต้นไม้และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

2. มีการปลูกป่าทดแทน มีการพัฒนาแหล่งน้ำ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน
3. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

1. การอนุรักษ์ ป่าฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่สั่งสมภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่สั่งสม

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ส่งเสริมสนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคปรองดองสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
2. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรม มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
3. หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. หน่วยงานมีการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
2. ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้มีการพัฒนาให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน เพิ่มขึ้น
3. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง
4. สัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและของปัญหาความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไขปัญหาลดลงตรงกับความต้องการของชุมชน
5. สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
2. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน
3. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง
นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1.นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

1.1ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสียดินในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าสู่ชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

1.2ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

1.3ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

1.4 สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชุมรมของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.5สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

2.นโยบายการศึกษา

2.1 พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.2 สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

3.นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

3.2 พัฒนา สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

4.นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม พื้นที่สภาพป่าเสื่อมโทรม ใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

4.2 อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่นาและการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร พัฒนาสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

4.3 จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

5.นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

5.1 นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลัก

ความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบในเขตพื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

5.2 จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

5.3 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

5.5 ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

5.6 ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

5.7 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

5.8 ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

5.9 พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

6.นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

6.1 สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงาน องค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

6.2 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางด้านการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

7.นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณูปโภค

7.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

7.2 จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.3 สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

8.นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

8.1 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

8.2 พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ในชุมชน และการค้า

8.4 ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

8.5 ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

1. จุดเด่น

1.1 **ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน** ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

1.2 **ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก** มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่องสามหมอและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ -แก่งคร้อมีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมตลอดถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

1.3 **ความพร้อมด้านผังเมือง** เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีมีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

1.4 **เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร** เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

2.จุดด้อย

- 2.1 สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่
- 2.2 เส้นทางคมนาคมหลัก ซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร
- 2.3 ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน
- 2.4 ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

3. โอกาส

- 3.1 สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตร และสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง
- 3.2 เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบาย และใกล้เมือง(อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา
- 3.3 นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ
- 3.4 ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ชองเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกต้อง การพัฒนาชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

4. ข้อจำกัด

- 4.1 ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตามพรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงจังใจกล้าคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analasis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อ

นำไปใช้สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

จุดเด่น

ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำ

ให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่

สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ซ่องสามหมอและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมตลอดถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

ความพร้อมด้านผังเมือง เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมาย

ซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร

โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

จุดด้อย

สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้างเนื่องจาก

ประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

เส้นทางคมนาคมหลัก ซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อทำให้

การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร **ขาดงบประมาณและบุคลากร** ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน **ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ** สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

โอกาส

สภาพพื้นที่ เหมาะแก่การเกษตรและสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนา

และส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

เส้นทางคมนาคม ค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง(อำเภอ) จึงเหมาะแก่การ

ส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

นโยบายสนับสนุนของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ

ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวงเมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

ข้อจำกัด

ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตามพรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง

สภาพที่ตั้ง อยู่ใกล้เมืองเส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อ

ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและ

ส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงินหมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

แรงงาน มีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูงและโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงาน

ในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP,และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบพระหมอนชิต เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

จุดอ่อน

ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน หรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอกับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับทำการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเส้อยู่

โอกาส

ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัดการคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

อุปสรรค

ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธาความไม่พร้อมของระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

จุดแข็ง

1.1 ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม 3 โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม 2 แห่งในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ท้องการบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1.2 ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยมีสถานอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

1.3 ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

จุดอ่อน

2.1 ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

2.2 ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก(ข้าว)

2.3 มีปัญหาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

โอกาส

3.1 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

3.2 แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

ข้อจำกัด

4.1 การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

4.2 มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็คือมีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา ในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การทอผ้าไหม และ หมอนขิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่ ที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ

อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

-นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

-นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร

-การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล

- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาเสียดิต ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาติดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- (1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- (2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ
- (3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น
- (4) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดินยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

2. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

- (1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย อุตรดิตถ์ หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- (2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ
- (3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- (4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๘) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๙) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๑๐) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๑๑) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๑๒) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๑๓) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๑๔) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

1. วิสัยทัศน์ของอำเภอคอนสวรรค์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปที่ได้นำมาจาก “โครงการชัยภูมิ โฮมแลนด์ แบ่งบ้านแบ่งเมือง” ตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ (นายถาวร พรหมมีชัย) ประกอบด้วยข้าราชการในระดับอำเภอ ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนในพื้นที่ได้ร่วมกันเสนอปัญหาและความต้องการผ่านเวทีประชาคม การนำข้อมูลจากการโครงการฝึกอบรมปรับปรุงสร้างการเรียนรู้การจัดการชุมชนเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน (แผนชุมชน) ภายใต้แผนงานอยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด พ.ศ. 2551โครงการจัดทำแผนชุมชนและแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอำเภอ โดยการอบรมกลุ่มเป้าหมายของหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น วิทยากรแผนชุมชนประจำตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน และโครงการเยี่ยมเยียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้ง 9 ตำบล เพื่อดำเนินการปรับแผนชุมชนและแผนพัฒนาอำเภอให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จึงสรุปเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.2557- 2560) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

1.วิสัยทัศน์อำเภอคอนสวรรค์

“คอนสวรรค์เมืองกลีกรรรม วัฒนธรรมเด่น องค์การสมรรถนะสูง”

2.พันธกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.2557-2560) สามารถกำหนดพันธกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ ในประเด็นสำคัญได้ 6 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือการคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ กรผังเมือง การควบคุมอาคาร

2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต คือ การส่งเสริมอาชีพ งานสวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา การสาธารณสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย คือการส่งเสริมประชาธิปไตย/ความเสมอภาค/สิทธิภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว คือ การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ

2.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ การปกป้องคุ้มครอง/ควบคุม/ดูแลรักษาโบราณสถาน/โบราณวัตถุ/พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

3.เป้าประสงค์รวม

3.1 พัฒนาศักยภาพ ผลผลิตด้านการเกษตร และด้านหัตถกรรมให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

3.2 คนมีคุณภาพและคุณธรรม ครอบคลุมทั่วบ้าน ทั่วเมือง ชุมชนเข้มแข็ง

3.3 สภาพพื้นที่ป่ามีความอุดมสมบูรณ์

3.4 มีการคมนาคมและการขนส่งที่สะดวก/รวดเร็ว

4.ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา

4.1 เศรษฐกิจมีการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี โดยที่การใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3

4.2 การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

4.3 พื้นที่กักเก็บน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น

4.4 มีการฟื้นฟูแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรกรรม

4.5 เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

4.6 เกษตรได้รับการถ่ายทอดความรู้ร้อยละ 80

5.ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

จากความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ และพันธกิจ สามารถนำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในภาพรวมองอำเภอ ระยะ 4 ปี พ.ศ.2557-2560) ได้ดังนี้

5.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรเป้าประสงค์

1.อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มน้ำต้นทุนและบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2.ภาคการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
กลยุทธ์และแนวทาง

1.1 การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร

1.1.1 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างยั่งยืน

1.1.2 ฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำผิวดินใต้ดิน โดยการก่อสร้างระบบชลประทาน เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำรวมทั้งศึกษาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 พัฒนาคุณภาพสินค้าการเกษตร การตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

1.2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรเพื่อเหมาะสม และการกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ

- 1.2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด
- 1.2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรร่วมกับภาคเอกชน ตามแนวทางการตลาดนำการผลิต และระบบการจัดการเครือข่ายการตลาด

1.3 พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

- 1.3.1 ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชน และการทำเกษตรแบบยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร
- 1.3.2 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกรและพัฒนากิจการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกร โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

5.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

- 1.ภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตและมีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น
- 2.บริการจัดการด้านแรงงานมีประสิทธิภาพ
- 3.ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ ละสามารถจำหน่ายได้มากขึ้น
- 4.ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์และแนวทาง

- 2.1 พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและแปรรูปผลผลิตการเกษตร
 - 2.1.1 พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม
 - 2.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ
 - 2.1.3 เตรียมความพร้อมให้กับคนหางาน และสนับสนุนการพัฒนาทักษะความชำนาญให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
 - 2.1.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

2.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

- 2.2.1 เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง
- 2.2.2 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น
- 2.2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2.2.4 เสริมสร้างชุมชนให้มีองค์ความรู้ มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งตนเองได้ และนำเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า

2.3 พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

- 2.3.1 พัฒนาศักยภาพความรู้ด้านการตลาด ตลาดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง
- 2.3.2 จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมระดับอำเภอ

5.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

- 1.แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- 2.แหล่งท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน
- 3.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์และแนวทาง

- 3.1 ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสู่ความเป็นเลิศ
 - 3.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มทางเลือกให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของพื้นที่

3.1.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

3.1.3 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในภูมิภาค

3.2 พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยว

3.2.1 พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

3.2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวพัฒนาสู่มาตรฐานและบริการระดับสากล

3.2.3 การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

3.2.5 พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับอำเภอเข้ากับการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3.2.6 ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดขอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

3.2.7 สนับสนุนการรวมกลุ่มสินค้าชุมชน และบริการเพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

3.2.8 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

5.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทักษะชีวิต และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย อยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

2. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลทันต่อการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนตลอดชีวิต มีศักยภาพในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในท้องถิ่น

3. สถานศึกษาและบุคลากรด้านการศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

4. ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพอย่างครอบคลุม มีคุณภาพและเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค

5. การบริการและบริหารจัดการสาธารณสุข มีประสิทธิภาพครอบคลุม มีคุณภาพมาตรฐาน

6. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี มีพฤติกรรมสุขภาพเหมาะสม สามารถควบคุมและปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง รวมทั้งมีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก

7. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

8. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

9. ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์และแนวทาง

4.1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

4.1.1 เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเข้ามามีบทบาทหลักในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

4.1.2 การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงามภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.1.3 สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนมีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออกเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

4.1.4 พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองและอารมณ์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

4.1.5 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับ ชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ และความต้องการของประชาชนควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

4.1.6 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริมการออม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

4.2 การพัฒนาการศึกษา

4.2.1 พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.2.2 สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้กับทุกช่วงวัย

4.2.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

4.2.4 สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงการบริการศึกษา แล่และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษา แก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

4.2.5 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันกับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ ให้แก่ช่างท้องถิ่น รวมทั้งการรับรองและตรวจสภาพและตรวจคุณภาพสินค้าชุมชน

4.3 การพัฒนาการสาธารณสุข

4.3.1 เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการคุณภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

4.3.2 จัดระบบบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครบวงจรทั้งการวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค และการฟื้นฟูสภาพ

4.3.3 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

4.3.4 ส่งเสริมและพัฒนการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นฐานการแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรไทย เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน

4.3.5 พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค รวมทั้งภัยสุขภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

4.3.6 สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.3.7 ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรม และเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงถึงกีฬาและนันทนาการ

4.3.8 ส่งเสริมการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

5.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

3.หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐาน และธรรมาบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

4.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ป่าต้นน้ำ และทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

5.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นของตนเอง

6.แรงงานต่างด้าวได้รับการจัดระบบตามกฎหมาย

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

5.1 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

5.1.1 ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

5.1.2 การพัฒนาองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีความศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน

5.1.3 เสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกระบวนการแผนชุมชน โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5.2.1 ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

5.2.2 พัฒนาข้าราชการและบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

5.2.3 สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

5.2.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการในระดับอำเภอเชื่อมโยงกับการทำแผนระดับอำเภอ เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของอำเภอสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

5.2.5 สร้างความโปร่งใสใสของการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ

5.3 ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5.3.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเชิงรุกและพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

5.3.2 เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

5.3.3 ส่งเสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระดับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

5.3.4 เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน อาสาสมัครชุมชนและประชาชน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน

5.3.5 พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

5.3.6 คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวกเป็นธรรม

5.3.7 พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

5.4 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.4.1 เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

5.4.2 การบริหารจัดการที่ดินของรับเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

5.4.3 ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน ป่าต้นน้ำลำธาร การปลูกป่า และไม้เศรษฐกิจอนุรักษ์พันธุ์ดินและน้ำ เพื่อป้องกันกาบุกรุกทำลายป่า การเผาป่าและพื้นที่การเกษตร

5.4.4 การควบคุมมลพิษในส่วนของคุณเกษตรกรรม และการบริการพร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจำกัดขยะและน้ำเสีย

5.4.5 ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพลังงานทดแทน การปลูกพืชทดแทนในที่ดินรกร้างเพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

5.4.6 ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดความร่วมมือและสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. ข้อเสนอแนะในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

6.1 ระดับนโยบาย

6.1.1 กำหนดเป็นนโยบายและทิศทางการพัฒนาอำเภอ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน นำพาไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาของทุกภาคส่วน และแปลงไปสู่การปฏิบัติในรูปของแผนปฏิบัติการประจำปี

6.1.2 ให้มีการบูรณาการแผนยุทธศาสตร์อำเภอ เป็น แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ.2557-2560) ของอำเภอ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และนำเสนอคณะกรรมการบริหารอำเภอแบบบูรณาการ (กอบ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

6.2 ระดับบริหาร

6.2.1 การผลักดันทิศทางการพัฒนาอำเภอให้บังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริงในทุกระดับโดยใช้กลไกหรือองค์กรจากทุกภาคส่วนขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ.2557-2560) และแผนปฏิบัติการประจำปี และคำขออนุมัติงบประมาณประจำปี 2557

6.2.2 ให้มีการบูรณาการจัดทำแผนเฉพาะด้านในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอำเภอที่ยั่งยืน อาทิ เช่น แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาดิน แผนพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต เป็นต้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านขึ้น รับผิดชอบอย่างเป็นระบบ และบุคลากรและปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่เป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในเรื่องของปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ในทางปฏิบัติต่อไป

6.2.3 กำหนดระบบการติดตามประเมินผล ในห้วงระยะเวลา 3 เดือน และหนึ่งปี เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

1. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

1.1 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าสู่ชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

1.2 ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

1.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วน

ของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

1.4 สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร
ชมรม ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัว
เข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม

1.5 สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย
เอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

2. นโยบายการศึกษา

2.1 พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการ
การเรียนการสอนโรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาส
ทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ตลอด
ชีวิต

2.2 สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้
ได้รับโอกาสทางการศึกษา

3. นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของ
ศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

3.2 พัฒนา สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญา
ท้องถิ่น การนันทนาการและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

4. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
ฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

4.2 อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่นาและการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมี
เพื่อการเกษตร ฟื้นฟูสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

4.3 จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลาย
สภาพแวดล้อม

5. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

5.1 นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลัก
ความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
ต้นแบบในเขตพื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

5.2 จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน
กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรร
งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

5.3 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการ
ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยี
สารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

5.5 ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

5.6 ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

5.7 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

5.8 ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

5.9 พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

6. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

6.1 สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงาน องค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

6.2 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางด้านการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงภัยกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

7. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณูปโภค

7.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

7.2 จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะดวก และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.3 สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

8. นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

8.1 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

8.2 พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ในชุมชน และการค้า

8.4 ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

8.5 ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

1. จุดเด่น

1.1 ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชนตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

1.2 ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่างสามหมอและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้จึงทำให้การเดินทางติดต่อกันระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

1.3 ความพร้อมด้านผังเมืองเป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

1.4 เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตรเนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

2. จุดด้อย

2.1 สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิมจึงทำให้อาจเกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

2.2 เส้นทางคมนาคมหลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

2.3 ขาดงบประมาณและบุคลากรในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

2.4 ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำสำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

3. โอกาส

3.1 สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตรและสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

3.2 เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การ

ส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

3.3 นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

3.4 ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอยช่องเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

4. ข้อจำกัด

4.1 ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาลปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตามพรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

1. จุดแข็ง

1.1 สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมืองเส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

1.2 จากนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้ก่อเกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

1.3 แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูงและโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

1.4 การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP, และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

1.5 ด้านอุตสาหกรรมโดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพ

อุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบ พระหมอนขิด เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

2. จุดอ่อน

2.1 ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชนหรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

2.2 พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำพื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตร และอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วย ซึ่งไม่เพียงพอกับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับทำการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่เต็มที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเสียอยู่

3. โอกาส

3.1 ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

3.2 ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัด และต่างจังหวัด

3.3 การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

4. อุปสรรค

4.1 ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

4.2 การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

4.3 ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

4.4 ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

4.5 กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

1. จุดแข็ง

1.1 ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม 3 โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม 2 แห่งในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ท้องการบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1.2 ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยมีสถานอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

1.3 ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

2. จุดอ่อน

2.1 ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูการเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

2.2 ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

2.3 มีปัญหาหาเสฟติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

3. โอกาส

3.1 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

3.2 แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

4. ข้อจำกัด

4.1 การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

4.2 มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็คือมีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา ในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การทอผ้าไหม และ หมอนขิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่ ที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ

อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาหาเสฟติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ

- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาตอย่างเสรี ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

" ถิ่นเกษตรก้าวหน้ามุ่งพัฒนาสู่สังคมมีสุข บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ในช่วงสามปี ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประจำปี พ.ศ. 2558-2560 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาจะจัดลำดับความสำคัญเป็นลักษณะของประเด็นการพัฒนา โดยดูจากการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการนโยบายและศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งสามารถเรียงลำดับก่อน - หลัง ยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ	1. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร 2. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด 4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้าน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม 2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ 3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและ สาธารณูปโภคอื่น
3. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต 2. การพัฒนาการศึกษา 3. การพัฒนาสาธารณสุข 4. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
5. การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม
6. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 2. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน 3. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการ เรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล ไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

พันธกิจหลักในตำบลโคกมั่งงอย

ภารกิจที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การประปา ไฟฟ้า และปรับปรุงแหล่ง
น้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต. ควบคู่กับ
การวางผังเมืองที่ดี

ภารกิจที่ 2 สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ทั้ง
อาชีพหลัก อาชีพเสริม และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ของยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด

ภารกิจที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบการศึกษาทุกระดับ ทั้ง กีฬา นันทนาการ
งานสังคมสงเคราะห์ สวัสดิการ และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

ภารกิจที่ 4 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสภาพแวดล้อม ให้เป็นท้องถิ่นน่าอยู่ ส่งเสริมเศรษฐกิจ
พอเพียงเกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษรวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการ
พัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย

ภารกิจที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของ
ประชาชนพร้อมทั้งอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาอันดีงามภายในท้องถิ่น

ภารกิจที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยยึดหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เอกชน ตลอดจน
เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้พร้อมรองรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานส่วนกลาง

จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

12. การคมนาคมสะดวก
13. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง
14. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล
15. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

16. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
17. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
18. ประชาชนมีสุขภาพ อยู่ดีมีสุข
19. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน
20. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
21. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
22. พัฒนาเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และการแปรรูป
ทางการเกษตร
2. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
2. จำนวนกลุ่มอาชีพและการมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกปี

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร
2. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด
4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เป้าประสงค์

1. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
2. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
3. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำมีเส้นทางเพิ่มขึ้นทุกปี
2. จำนวนขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะและมีใช้ครบทุกครัวเรือน
3. จำนวนระยะทางและประชาชนมีประปาใช้ทุกครัวเรือน

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ
3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น
4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าประสงค์

1. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละประชากรก่อนวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพได้มาตรฐาน
2. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
3. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
4. จำนวนผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และดูแลเพิ่มขึ้น
5. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอุบัติเหตุภัยธรรมชาติ และห่างไกลสิ่งเสพติดและอบายมุข

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
2. การพัฒนาการศึกษา
3. การพัฒนาสาธารณสุข
4. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแลฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและระบบการบำบัดน้ำเสีย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีการดูแลต้นไม้และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
2. มีการปลูกป่าทดแทน มีการพัฒนาแหล่งน้ำ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน
3. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ตังามภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ตังาม

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคปรสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
2. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรม มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
3. หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. หน่วยงานมีการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
2. ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้มีการพัฒนาให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการ

ประชาชน เพิ่มขึ้น

3. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจน ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง
4. สัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและของปัญหาความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไขปัญหาและ ตรงกับความต้องการของชุมชน
5. สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมี โอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
2. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน
3. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่ เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

7การบริหารจัดการสร้างสุข 3 ดินแดน 1 หมู่บ้านต้นแบบ

เป้าประสงค์

1. ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ลดการพึ่งพา และเข้ารับการรักษาจาก สถานพยาบาล
2. ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานงานกับสถาบันการศึกษา ภาครัฐกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงทุน ช่องทางการตลาด
3. ประชาชนในสังคมหมู่บ้านมีความรักความสามัคคี รักใคร่บงคอง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
4. สังคมการพึ่งพาตนเอง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

1. สร้างภูมิคุ้มกันด้านการส่งเสริมสุขภาพชุมชน
2. ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง
3. สร้างวัฒนธรรมชุมชน ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีระเบียบกฎเกณฑ์ และความเชื่อถือเป็นสำคัญร่วมกัน
4. พัฒนา หมู่บ้านต้นแบบ เศรษฐกิจดี มั่งมี ศรีสุข

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
- ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ก.ด้านเศรษฐกิจ

- **ปัญหา** ราษฎรว่างงานขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ ขาดเงินทุน

ในการประกอบ อาชีพขาดการรวมกลุ่มอาชีพที่ชัดเจนและปัญหาภัยธรรมชาติ ขาดความมั่นใจในที่ดินทำกินตลอดถึงการไม่มีที่ดินทำกินของราษฎร

- **ความต้องการ** ราษฎรมีงานทำเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกร

ในการประกอบอาชีพและให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง สนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพและส่งเสริมการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพที่ชัดเจนตลอดถึงการวางแผนการแก้ปัญหาภัยธรรมชาติ

ข. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- **ปัญหา** เส้นทางคมนาคมถนนเพื่อการเกษตรเป็นถนนมีหินผุและลูกรัง ซึ่งจะต้องทำการซ่อมแซมอยู่ตลอดและถนนชำรุดง่ายเมื่อเกิดอุทกภัย

- **ความต้องการ** เส้นทางได้มาตรฐาน ถาวร ไม่ชำรุดง่ายไม่สิ้นเปลืองงบประมาณในการซ่อมแซมการขนส่งไปมาสะดวกรวดเร็ว

ค. ด้านสังคม

▪ **ปัญหา** ชุมชนไม่เข้มแข็งพอ การประสานงานขององค์กร และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องยังน้อยขาดการส่งเสริมกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย

▪ **ความต้องการ** ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ให้ราษฎรมีบทบาทร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานราชการมากขึ้นและพัฒนาส่งเสริมให้กลุ่มเด็กและเยาวชน ตลอดถึงประชาชนทั่วไป มีสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายอย่างทั่วถึง

ง. ด้านสิ่งแวดล้อม

▪ **ปัญหา** ขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นการปล่อยน้ำเสียที่เกิดจากปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนจากการเกษตรลงสู่จากแหล่งน้ำการเลี้ยงสัตว์ ริมลำคลองทำให้มูลสัตว์ลงสู่ลำคลองการใช้สารเคมีในการเกษตรก่อให้เกิดการตกค้าง

▪ **ความต้องการ** จัดระบบการเก็บและทิ้งขยะให้ดีขึ้นและควบคุมการบุกรุกที่สาธารณะ และส่งเสริมการปลูกป่าถาวรส่งเสริมการเกษตรชีวภาพ จัดระบบการเลี้ยงสัตว์

จ. ด้านการบริหารจัดการองค์กรและการเปลี่ยนแปลง

▪ **ปัญหา** บุคลากรไม่เพียงพอขาดความพร้อม ทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ การบริการที่ล่าช้า ขาดความรู้ความเข้าใจในหน้าที่

- **ความต้องการ** เพิ่มและพัฒนาบุคลากรขององค์กร ตลอดถึงเครื่องมือเครื่องใช้ให้มีเครื่องใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถบริการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 สภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
1. ด้านเศรษฐกิจ (1) รายได้ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ	- ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตามต้องการ - รายจ่าย มากกว่ารายรับ

(2) ว่างงานนอกฤดูกาล (3) กลุ่มเกษตรกรไม่มีอาชีพเสริม	- ไม่มีงานทำ ปัญหาว่างงาน - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล - ไม่มีงานทำนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพเสริม - ไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ไม่มีการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เพื่อนำไปประกอบอาชีพ - ไม่มีการปลูกพืชหมุนเวียน - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล - ว่างงานนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพเสริม - ไม่มีศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ - ขาดอุปกรณ์ - ไม่มีความรู้ - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
(4) ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ (5) การประกอบอาชีพและการมีงานทำ (6) การทำการเกษตรในฤดูแล้ง (7) การทำการเกษตรในฤดูแล้ง (8) การอพยพแรงงาน	- ผลผลิตไม่ตรงกับความต้องการของตลาด - ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ - ไม่มีตลาดกลางรับซื้อสินค้าประจำตำบล - ประชาชนไม่มีความรู้ทางการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตที่สูงได้ - ไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อการต่อรองราคา - ได้ผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากขาดทักษะความรู้ ในการพัฒนาการเกษตร และผลผลิต - ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้มีรูปแบบที่ทันสมัย ขาดการพัฒนาด้านคุณภาพ และการตลาด - ขาดอุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการผลิตที่เหมาะสมเพื่อใช้ในกระบวนการผลิต ทำให้ผลิตสินค้าไม่ทันต่อความต้องการ - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล - ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอาชีพเสริม - ขาดแคลนน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำตื้นเขิน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ - ไม่มีงานทำในท้องถิ่น - ค่าจ้างในท้องถิ่นให้ค่าจ้างต่ำ ประชาชนจึงนิยมไปทำงานจังหวัดอื่น ที่ได้ค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าท้องถิ่น
1. ด้านสังคม (1) ปัญหาความแตกแยกของสถาบันครอบครัว	- ขาดความใกล้ชิด และความสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในครอบครัว - เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมยุคนี้ มีการแข่งขันหลายรูปแบบ ทำให้ทุกคนต้องรีบเร่ง ทำให้ไม่มีเวลาให้แก่ครอบครัว

	- คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น - ปัญญาครอบครัว พ่อ แม่ แยกทางกัน
(2) ยาเสพติด (3) ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (4) ปัญหาการว่างงาน	- เยาวชนถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด - การแพร่ระบาดของยาเสพติด - ปัญหาชีวิต ทำให้พึ่งพาเสพติด - ขาดการส่งเสริมเล่นกีฬา - ใช้เวลาไม่เป็นประโยชน์ - ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อร่างกาย - ความไม่ปลอดภัยในการสัญจรทางบก เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนนต่าง ๆ - สภาพเศรษฐกิจไม่ดีของประเทศทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ต่าง ๆ - ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไร้ที่พึ่ง - เยาวชนไม่เรียนหนังสือ - ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง วาตภัย และอุทกภัย เป็นต้น - การถูกยกเลิกจ้างงาน - เยาวชนไม่เรียนหนังสือ ทำให้ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพ
2. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน (1) บริการสาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง (2) ปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก	- การให้บริการไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน - การให้บริการน้ำประปาไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน - โทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ - น้ำประปาไม่สะอาดเพียงพอ - ไม่มีรางระบายน้ำภายในหมู่บ้าน ทำให้น้ำท่วมขังในฤดูฝน - สภาพเน่าเหม็น และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง - การขยายตัวของชุมชนที่ย้ายออกจากชุมชนที่อยู่ตามพื้นที่การเกษตร ขาดแคลนไฟฟ้า เพราะการไฟฟ้ายังขยายเขตไม่ทั่วถึง - กฎระเบียบในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะมีความซ้ำซ้อน ไม่ชัดเจน - งบประมาณไม่เพียงพอ - ถนนเข้าหมู่บ้านยังไม่ได้มาตรฐาน สภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ มีน้ำท่วมขัง และมีฝุ่นละออง - ถนนเพื่อการเกษตร ไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทำให้การลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปอย่างลำบาก - รถบรรทุกหนักเกินขนาด เข้ามาวิ่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ถนนชำรุด มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ - กฎระเบียบในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะ มีความซ้ำซ้อน ไม่ชัดเจน
3. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ (1) น้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคไม่เพียงพอ (2) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ (3) ขาดคลองส่งน้ำ	- ไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ เพื่อจัดทำระบบประปา - แหล่งน้ำต้นเงิน ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ - ไม่มีระบบการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพสูงสุด - ไม่มีการก่อสร้างแหล่งน้ำใหม่เพิ่มเติม - คลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรไม่เพียงพอ

	- ไม่มีการขุดลอกหน้าฝายเพื่อกักเก็บน้ำได้ - ฝายกั้นน้ำไม่เพียงพอ - ไม่มีระบบจัดการน้ำที่ดี - หน่วยงานภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ในการใช้น้ำ - คุณภาพของน้ำไม่ได้มาตรฐาน - ระบบน้ำประปายังให้บริการไม่ทั่วถึง
4. ด้านสาธารณสุข (1) ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ (2) ปัญหาด้านสุขภาพ และอนามัยทั่วไป	- โรคระบาดต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงมากขึ้น - หน่วยงานภาครัฐดูแลไม่ทั่วถึง ในการกำจัดยุงลาย และอื่น ๆ - ขาดประชาสัมพันธ์การแพร่ระบาดของโรค - ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเอง - การคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลไม่ได้มาตรฐาน - ขาดการบริการด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง - ประชาชนขาดความรู้ในการปฏิบัติตน เพื่อรักษาสุขภาพ - การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ - ขาดงบประมาณสนับสนุน
5. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร (1) ปัญหาด้านการปกครองท้องถิ่น (2) ปัญหาด้านการบริหาร	- หน่วยงานของรัฐไม่มีการรณรงค์เผยแพร่ และการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง อย่างต่อเนื่อง - ประชาชนขาดความร่วมมือทางการเมืองอย่างแท้จริง - ประชาชนไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสิทธิของตนเองในการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ - ประชาชนขาดความรู้ ในการปกครองส่วนท้องถิ่น - บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำไม่ทราบ และไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น - บุคลากรขาดทักษะ และความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ - ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติหน้าที่ สมองความต้องการของประชาชน - การให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง
7. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (1) ด้านการศึกษา	- บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิภาพ - งบประมาณที่ได้รับด้านการศึกษาไม่เพียงพอ - ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ - ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ - ขาดสื่อการเรียนและการสอน - คุณภาพการศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร รวมทั้งไม่สามารถปรับตัวให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและวิทยาการสมัยใหม่

(2) ด้านศาสนา และวัฒนธรรม	- เยาวชนไม่ให้ความสำคัญในประเพณี และวัฒนธรรม - ขาดการต่อเนื่องทางวัฒนธรรมการศาสนา และงานประเพณี - อิทธิพลของวัฒนธรรมจากตะวันตกเข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตคนรุ่นใหม่มากขึ้น และได้ทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น - ประชาชนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นลู่ทางการทำมาหากิน ในทางที่ผิด จึงถูกมองศาสนาเสื่อม ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อและศรัทธา
8. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (1) ปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลในชุมชน (2) ปัญหาดินเสีย และเสื่อมคุณภาพ (3) น้ำเสีย (4) ชุมชนเจริญอย่างไม่มีแบบแผน (5) การคุ้มครอง ดูแลที่สาธารณประโยชน์ (6) ทรัพยากรป่าไม้	- การทิ้งขยะไม่เป็นที่และไม่ถูกหลักสุขาภิบาล - ขาดแคลนงบประมาณในการจัดเก็บและกำจัดขยะอย่างมีระบบ - ดินเค็มอันเนื่องมาจากการแพร่กระจายของเกลือใต้ผิวดิน - ดินเสื่อมคุณภาพ อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมี ในการเกษตรทำลาย ทำลายจุลินทรีย์ และสัตว์ต่าง ๆ ในดิน ทำให้ดินเกิดการแข็งตัว - ไม่มีระบบระบายน้ำเสียภายในบ้าน - ไม่มีการวางผังเมืองรวมของชุมชน - ไม่มีการจัดชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ - การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ - ทรัพยากรป่าไม้ลดจำนวนลง - การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ

จากการวิเคราะห์ปัญหา / ความต้องการของประชาชน โดยใช้ข้อมูลจากการทบทวนปัญหาความต้องการที่จัดแผนพัฒนาตำบล 5 ปี แผนปี หรือสภาวะทั่วไปที่ผ่านมา และการเสนอของประชาคมหมู่บ้าน และตำบล ปรากฏว่า ตำบลโคกมั่งงอยมีปัญหาเร่งด่วน จัดเรียงลำดับความสำคัญ ความรุนแรงของปัญหาและความต้องการ ดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ 1.1 การประกอบอาชีพ และการมีงานทำ 1.2 ผลผลิตทางการเกษตร 1.3 การอพยพแรงงาน 1.4 การทำการเกษตรในฤดูแล้ง	- ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอาชีพเสริม - ได้ผลผลิตต่ำเนื่องจากขาดความรู้ในการพัฒนาการเกษตรและผลผลิต - ไม่มีงานทำ ค่าจ้างในท้องถิ่นต่ำ - ขาดแคลนน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำตื้นเขิน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ	- การฝึกอาชีพหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ - ส่งเสริมงานหัตถกรรมพื้นตามโครงการ “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ” - ขุดลอกแหล่งน้ำ ขุดสระน้ำ และการจัดทำฝายกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง
2. ปัญหาด้านสังคม 2.1 การแพร่ระบาดของยาเสพติด	- ยาเสพติดมีแนวโน้มแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนและผู้ใช้แรงงาน	- จัดโครงการแก้ไขป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอ

2.2 การวางแผนงาน	- การเลิกจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม - การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง	สถานีตำรวจภูธร - การส่งเสริมอาชีพการใช้แรงงานในพื้นที่
2.3 การรับรู้ข่าวสาร 2.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- การรับรู้ข่าวสารข้อมูล ข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง - ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย ภัยแล้ง	- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการเป็นประจำสม่ำเสมอ - จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ - ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินเพื่อการระบายน้ำไม่ให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานานและเพื่อใช้ในการเกษตร
3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3.1 การคมนาคม 3.2 การระบายน้ำ 3.3 ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร 3.4 การมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน	- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ทำให้เกิดฝุ่นละอองในฤดูแล้ง และเป็นหลุมเป็นบ่อในฤดูฝน - ไม่มีรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านทำให้น้ำท่วมขังในฤดูฝน มีสภาพเน่าเหม็น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง - การขยายตัวของชุมชนที่ย้ายออกจากชุมชนไปอยู่ตามพื้นที่การเกษตรทำให้ขาดแคลนไฟฟ้า - บางหมู่บ้านไม่มีน้ำประปาใช้ เนื่องจากการประปาส่วนภูมิภาคไม่ขยายเขตจำหน่ายประปา และบางหมู่บ้านอยู่ห่างไกล ไม่มีแหล่งน้ำในการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน	- ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้ครบทุกหมู่บ้าน - จัดสร้างรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน - ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร - ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และขอขยายเขตจำหน่ายระบบประปาส่วนภูมิภาคให้ครบทุกหมู่บ้าน
4. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ 4.1 แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	- มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ - มีสภาพตื้นเขิน	- ก่อสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ - ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
-----------	-----------	-----------------------

5. ปัญหาด้านสาธารณสุข 5.1 การบริการด้านสาธารณสุข 5.2 การบริโภคอาหาร 5.3 การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ 6. ปัญหาด้านการเมือง 6.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน 6.2 ไม่ทราบถึงบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล 6.3 การให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง	- ประชาชนขาดความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย - ประชาชนขาดความรู้ในการปฏิบัติตนเพื่อรักษาสุขภาพ - การบริการด้านสาธารณสุข ไม่ทั่วถึง - ขาดงบประมาณสนับสนุน - การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ - การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ - การแพร่ระบาดของ โรคเลปโตสไปโรซิส - การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก - ขาดความสนใจในการมีส่วนร่วมในการประชุม การอบรม การจัดทำประชาคม ทั้งในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล - ขาดความรู้ ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล - บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อย	- จัดทำโครงการด้านสุขภาพ - ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชน - ขอบงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ให้ความรู้ อบรมรณรงค์กิจกรรมด้านโภชนาการ - การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ - ขอรับการสนับสนุนยาเพื่อหนูจากองค์การบริหารส่วนตำบล - จัดหาวัคซีน และสารเคมีกำจัดยุง - ส่งเสริม อบรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนเข้าร่วมการประชุม การอบรม การจัดทำประชาคมทุกระดับ - การประชาสัมพันธ์ในบทบาทหน้าที่การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล - ปรับปรุงระบบการทำงานด้านการบริการให้มีประสิทธิภาพสะดวก รวดเร็ว และการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอในการดำเนินงาน
7. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม 7.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา 7.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการศาสนา วัฒนธรรม และงานประเพณี 8. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ	- งบประมาณไม่เพียงพอ - ขาดแคลนสื่อการเรียน การสอน - ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ - ขาดการต่อเนื่องทางวัฒนธรรม การศาสนา และงานประเพณี	- ขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบล - ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนทุกระดับ - จัดกิจกรรมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และงานประเพณีอย่างต่อเนื่อง

และสิ่งแวดล้อม	- การบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์	- สำรวจ รั้ววัด แนวเขตที่สาธารณะประโยชน์
8.1 การคุ้มครอง ดูแลที่สาธารณะประโยชน์	- การทิ้งขยะไม่เป็นที่	- จัดทำที่ทิ้งขยะมูลฝอยและที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล
8.2 การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	- ไม่มีที่ทิ้งขยะที่ถูกสุขลักษณะ	
	- ไม่มีที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล	
	- ทรัพยากรป่าไม้ลดจำนวนลง	- ดำเนินการปลูกป่าทดแทนให้มากขึ้น
8.3 ทรัพยากรป่าไม้	- การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า	- การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
		- จัดทำโครงการป่าชุมชน

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analasis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

1. จุดเด่น

1.1 ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชนตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

1.2 ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบาย โดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทาง คือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช้องสามหมอ และ ถนน รพช. สาย ไทรงาม - หนองแดงน้อย - ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้ จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

1.3 ความพร้อมด้านผังเมืองเป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

1.4 เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตรเนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่ง และการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

2. จุดด้อย

2.1 สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิมจึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

2.2 เส้นทางคมนาคม หลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็น

บ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

2.3 ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

2.4 ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

3. โอกาส

3.1 สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตร และสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนา และส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

3.2 เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวก และใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

3.3 นโยบายสนับสนุนของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

3.4 ความไม่พร้อมของชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยช่องเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรก ปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

4. ข้อจำกัด

4.1 ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

1. จุดแข็ง

1.1 สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมือง เส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

1.2 จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

1.3 แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูง และโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชน

มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

1.4 การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP,และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

1.5 ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัว และท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบพระ หมอนขิด เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

2. จุดอ่อน

2.1 ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชนหรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

2.2 พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำพื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอกับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเสียอยู่

3. โอกาส

3.1 ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาระดับพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

3.2 ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

3.3 การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

4. อุปสรรค

4.1 ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

4.2 การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

4.3 ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

4.4 ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

4.5 กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

1. จุดแข็ง

1.1 ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 3 โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม 2 แห่ง ในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษา อุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1.2 ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีสถานีนานามัยประจำตำบล 1 แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

1.3 ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

2. จุดอ่อน

2.1 ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจนมีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

2.2 ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

2.3 มีปัญหายาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

3. โอกาส

3.1 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชน การพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

3.2 แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับ ทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

4. ข้อจำกัด

4.1 การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

4.2 มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย

(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็คือมีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณ อยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางการพัฒนา ในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การท่องเที่ยว และ หมอนขิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชน และปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

1.1 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าสู่ชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

1.2 ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

1.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

1.4 สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชุมชน ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม

1.5 สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

2. นโยบายการศึกษา

2.1 พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการการเรียนการสอนโรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.2 สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

3.นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

3.2 พัฒนาสืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

4. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม พื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

4.2 อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่และการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร พื้นฟูสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

4.3 จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

5. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

5.1 นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วงยรรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบในเขตพื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

5.2 จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

5.3 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

5.5 ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

5.6 ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

5.7 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

5.8 ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

5.9 พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

6. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

6.1 สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงานองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

6.2 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง การเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

7. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุข

7.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

7.2 จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะอาด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.3 สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

8. นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

8.1 สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

8.2 พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ในชุมชน และการค้า

8.4 ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

8.5 ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

1. จุดเด่น

1.1 ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

1.2 ความได้เปรียบของการคมนาคม ทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช้องสามหมอและ ถนน รพช.สายไทรงาม - หอนางแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้จึงทำให้การเดินทางติดต่อกันระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อถือกันได้ทุกหมู่บ้าน

1.3 ความพร้อมด้านผังเมือง เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

1.4 เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

2. จุดด้อย

2.1 สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

2.2 เส้นทางคมนาคม หลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

2.3 ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

2.4 ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

3. โอกาส

3.1 สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตรและสังคม ยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

3.2 เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

3.3 นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

3.4 ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ชองเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนา ชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

4. ข้อจำกัด

4.1 ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

1. จุดแข็ง

1.1 สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมือง เส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

1.2 จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

1.3 แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูง และโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางงานประเภทต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

1.4 การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP,และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

1.5 ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบ พระหมอนติดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

2. จุดอ่อน

2.1 ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน หรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

2.2 พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้น้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเส้อยู่

3. โอกาส

3.1 ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

3.2 ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

3.3 การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

4. อุปสรรค

4.1 ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

4.2 การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

4.3 ความไม่พร้อมของระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ

4.4 ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

4.5 กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

1. จุดแข็ง

1.1 ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม 3 โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม 2 แห่งในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

1.2ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยมีสถานีนามัยประจำตำบล 1แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

1.3 ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

2. จุดอ่อน

2.1 ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

2.2 ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

2.3 มีปัญหาเสถียรภาพแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

3. โอกาส

3.1 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

3.2 แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

4. ข้อจำกัด

4.1 การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

4.2 มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลคือมีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้น โดยการประสานและกำหนดทิศทางการพัฒนา ในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การท่องเที่ยว และ หมอนซิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้น โดยการประสานและกำหนดทิศทางการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาเสถียรภาพ ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาติด้อย่างเสรี ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับ

ประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาขีด ความสามารถด้าน การผลิตผลผลิต ทางการเกษตร ให้ มีคุณภาพ	1. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร 2. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มี รายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิต และออกสู่ตลาด 4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	-แผนงานการเกษตร	-กองการเกษตร	-
2	การพัฒนาสิ่ง อำนวยความสะดวก ด้าน สาธารณูปโภค	1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม 2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การระบายน้ำ	-แผนงานเคหะและชุมชน -แผนงานการพาณิชย์	กองช่าง	-

	และสาธารณูปการ	3.ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและ สาธารณูปโภคอื่น			
3	การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	1. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต 2. การพัฒนาการศึกษา 3. การพัฒนาสาธารณสุข 4. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	-แผนงานการรักษาความ สงบภายใน -แผนงานการศึกษา -แผนงานสาธารณสุข -แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานงบกลาง	-สำนักปลัด -กองการศึกษา -กองสาธารณสุข -กองสวัสดิการ สังคม	-
4	การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1. การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 2.การพัฒนาระบบการบริหารจัด ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	-แผนงานการเกษตร	-กองส่งเสริม การเกษตร	-
5	การบริหารจัดการ ศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	1. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบ สาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น 2. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้าน ศิลปวัฒนธรรม	-แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	-กองการศึกษา -กองสวัสดิการ สังคม	-
6	การบริหารจัดการ องค์กรตาม หลักการบริหาร จัดการ บ้านเมืองที่ดี	1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 2.พัฒนาคุณภาพการให้บริการของ หน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน 3.ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กร แห่งการ เรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพใน การบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่ เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ	-แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	-สำนักปลัด -กองคลัง	-
รวม	6	18	10	7	-

วิสัยทัศน์(Vision) และพันธกิจ (Mission) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารพลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมคุณภาพที่พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมรอบอุ้น ชุมชนเข้มแข็ง
4. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
5. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
6. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
8. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
9. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
10. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ สามารถนามากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 1.1 มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

- 1.1.1 สนับสนุนการจัดตั้งโรงเรียน“ชัยภูมิวิวัฒน์” ที่เป็นโรงเรียนคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับประเทศสำหรับรองรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีศักยภาพโดดเด่นทั้งในระดับเด็กเล็ก ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- 1.1.2 ส่งเสริมโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้มีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน ดึงดูดครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์
- 1.1.3 ขยายรูปแบบการศึกษาของโรงเรียน“ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้เป็นโรงเรียนต้นแบบ ความเป็นเลิศไปสู่เขตการศึกษาอื่น ๆ ในจังหวัดชัยภูมิ
- 1.1.4 สนับสนุนนักเรียนของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ในการแข่งขันทางวิชาการในเวทีระดับชาติและนานาชาติ

1.1.5 จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก และกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ

1.2.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก

1.2.3 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านภาษาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558

1.2.4 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมาถ่ายทอดและช่วยให้เยาวชนจังหวัดชัยภูมิได้ตระหนัก และเตรียมพร้อมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558

มาตรการที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน

1.3.2 ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา

1.3.3 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน

1.3.4 พัฒนครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน

1.3.5 ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

สุรนารีที่มีศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

1.4.4 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

1.4.5 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

1.4.6 พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับการปฏิบัติจริง

1.4.7 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ 1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

- 1.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ“วิถีชุมชนชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - 1.5.2 พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนโดยการนาศิลปวัฒนธรรมของชาวชัยภูมิมาเป็นส่วนประกอบสำคัญที่เยาวชนต้องสัมผัสและเรียนรู้
 - 1.5.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทาบารุงศิลปวัฒนธรรม ในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
 - 1.5.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน
- มาตรการที่ 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน**

แนวทาง

- 1.6.1 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 1.6.2 พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลงมาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- 2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ
- 2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

มาตรการที่ 2.2 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

- 2.2.1 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”
- 2.2.2 สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิสู่อาเซียน เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจากใยสับปะรด บรรจุภัณฑ์หมาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ
- 2.2.3 สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้าง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค
- 2.2.4 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น
- 2.2.5 สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้อยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2.2.6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2.2.7 สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค
- 2.2.8 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูป และผู้จำหน่าย

- 2.2.9 ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด
- 2.2.10 เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ
- 2.2.11 เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่ แนวทาง

- 2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน
- 2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ
- 2.3.4 สร้างความตระหนักในความสำคัญกับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว
- 2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น
- 2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้เข้มแข็ง
- 2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในท้องถิ่น
- 2.3.9 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.3.10 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจาศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- 1. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- 2. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- 3. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และ มันสำปะหลัง

แนวทาง

- 3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง
- 3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต
- 3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการเกษตรดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น
- 3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

- 3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์
- 3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์
- 3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า

3.2.5 ส่งเสริมการนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิต

ต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่ด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย

3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น

2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น

4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิให้สามารถดึงดูดสื่อมวลชนทั่วโลกเข้ามานาเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิในช่วงการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 และรวมทั้งการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ

4.1.3 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

4.1.4 สนับสนุนการนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการ ในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงชีกรีกป่าปรังพันปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์ดึกดาบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพื้นบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงสวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

4.2.7 ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นสวนสัตว์เปิดกลางคืน (Night Safari) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2.8 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิ ในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

4.3.1 ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิด

รากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

4.3.2 พัฒนาวงเวียนบริเวณพื้นที่โดยรอบตัวเมืองชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถ

ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม เช่น พัฒนาวัดชัยประสิทธิ์ให้เป็นจัตุรัสเมืองถนนบรรณาการ อาคารส่วนราชการที่มีความเป็นเอกลักษณ์เมือง เป็นต้น

4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ

4.3.4 จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ให้บริการ

ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิให้แก่ักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

มาตรการที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

4.4.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่น ของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับและปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

4.4.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดีงามของ

ท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาส

สัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

4.4.3 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาว

ชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

4.4.4 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอ

ในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอกไม้ประดับสำคัญของประเทศ

แนวทาง

4.5.1 ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

4.5.2 ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

4.5.3 ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิ

ทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจากหน่วยทั่วประเทศ

4.5.4 ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

4.6.1 วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างหน้าที่ยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

4.6.2 จัดระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4.6.3 ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถสูงขึ้น

4.6.4 ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

4.6.5 จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
2. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
3. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

5.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกในท้องถิ่นและชุมชน

5.1.2 ส่งเสริมการนาเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

5.1.3 ส่งเสริมการนาเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทางานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น

5.1.4 ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากรด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

5.2.1 วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

5.2.2 สร้างระบบเชื่อมโยงการนาผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

5.2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

5.2.4 ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนาผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทาง

5.3.1 ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชน ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

5.3.2 สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

5.4.1 รมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

6.1.1 กำหนดให้อาเภอจัตุรัสเป็นเขตการพัฒนาพิเศษ

6.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาสถานีรถไฟจัตุรัสให้เป็นศูนย์รวบรวมและพักสินค้าโลจิสติกส์จากประเทศไทยและจากประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.3 สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.4 เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

6.1.5 จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

มาตรการที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น

2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น

3. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 7.1 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และฟื้นฟู

7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการรวมกลุ่มเป็น “เยาวชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”

7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากรป่าไม้อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน

- 7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
- 7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
- 7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มี

แหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ

แนวทาง

- 7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่
- 7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด
- 7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด
- 7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ
- 7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 7.3 การนาเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

แนวทาง

- 7.3.1 ส่งเสริมการนวัตกรรมการที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน
- 7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย
- 7.3.3 เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- 7.3.4 สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- 1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
- 3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

- 8.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- 8.1.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 8.1.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทํางาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
- 8.1.4 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร
- 8.1.5 นานาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ

8.1.6 พัฒนาระบบชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล

8.1.7 ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

มาตรการที่ 8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

8.2.1 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารสาธารณะให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

8.2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน

8.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

มาตรการที่ 8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

แนวทาง

8.3.1 วิเคราะห์โครงสร้างอัตราากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3.2 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบมากยิ่งขึ้นโดยพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง

8.3.3 พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถ ด้านภาษารองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

8.4.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความรักดีต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.4.2 ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1.3 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

วาระจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ กำหนดเป็นเรื่องเร่งด่วน มีความสำคัญที่จะตอบสนองการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ทั้งในมิติของการพัฒนาและมิติของการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่ทุกส่วนราชการจะต้องระดมสรรพกำลังในการดำเนินการและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีอยู่ 5 ประเด็นดังนี้

1. การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและภัยต่าง ๆ ให้กับประชาชน

2. การส่งเสริมการท่องเที่ยว

3. การพัฒนาอาชีพของประชาชน

4. การสร้างความสามัคคีและปกป้องสถาบัน

5. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

